

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **M. K.** pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2011 v Bratislave o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 2. marca 2010, sp. zn. 23 To 8/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len krajský súd) podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Nové mesto nad Váhom (ďalej len okresný súd) zo 17. marca 2009, sp. zn. 2 T 15/2008 a zároveň rozhodol tak, že podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obvinený M. K. uznáva vinným zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že po tom, čo si v presne nezistenom čase od neznámej osoby v B., pri hoteli K., bez povolenia zadovážil pištoľ neznámej značky, ráže 7,65 mm, nezisteného výrobného čísla, s nezisteným počtom nábojov ráže 7,65, dňa 28.6.2007 v čase okolo 23.00 hod. v S. na H., v rodinnom dome č. X., najmenej sedemkrát vystrelil z pištole neznámej značky, ráže 7,65 mm, nezisteného výrobného čísla, potom v garáži susedného domu č.X. so zbraňou namieril na poškodeného F. S., sediaceho v motorovom vozidle pred garážou domu č. X., na čo poškodený F. S. s vozidlom ušiel preč, následne obvinený vošiel do spálne rodinného domu č. X., kde uvedenou strelnou zbraňou namieril na hlavu poškodenej MUDr. E. S., ktorá sa rukou snažila zbraň odtlačiť od svojej hlavy, pričom jej obvinený povedal, že „to proste skončíme“, na to obvinený odišiel do izby v suteréne domu, kde naplnil zásobník strelnej zbrane, pričom

kričal „ja ho zabijem“, a keď poškodená MUDr. E. S. ušla z domu č. X. ku garážovým dverám susedného domu č. X., obvinený začal strieľať z horeuvedenej zbrane, po jednom až dvoch výstreloch do vzduchu namieril pištoľ smerom, kde stála poškodená, dva až trikrát vystrelil a následne strelnú zbraň odhodil na neznáme miesto, pričom svojím konaním obžalovaný vzbudil u poškodenej MUDr. E. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za to mu uložil podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. za použitia §§41 ods. 1 Tr. zák., 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody na 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Zároveň rozhodol, že podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zrušeným rozsudkom okresného súdu bol obvinený K. uznaný vinným

1) zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr.zák., pretože, v presne nezistenom čase si od neznámej osoby v B., pri hoteli K., bez povolenia zadovážil pištoľ neznámej značky, ráže 7,65 mm, nezisteného výrobného čísla, s nezisteným počtom nábojov ráže 7,65, ktoré držal do 28.6.2007;

2) z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. pretože, dňa 28.6.2007 v čase okolo 23.00 hod. v S. na H., v rodinnom dome č. X., najmenej sedemkrát vystrelil z pištole neznámej značky, ráže 7,65 mm, nezisteného výrobného čísla, potom v garáži susedného domu č.X. so zbraňou namieril na poškodeného F. S., sediaceho v motorovom vozidle pred garážou domu č. X., na čo poškodený F. S. s vozidlom ušiel preč, následne obvinený vošiel do spálne rodinného domu č. X., kde uvedenou strelnou zbraňou namieril na hlavu poškodenej MUDr. E. S., ktorá sa rukou snažila zbraň odtlačiť od svojej hlavy, pričom jej obvinený povedal, že „to proste skončíme“, na to obvinený odišiel do izby v suteréne domu, kde naplnil zásobník strelnej zbrane, pričom kričal „ja ho zabijem“, a keď poškodená MUDr. E. S. ušla z domu č. X. ku garážovým dverám susedného domu č. X., obvinený začal strieľať z horeuvedenej zbrane, po jednom až dvoch výstreloch do vzduchu namieril pištoľ smerom, kde stála poškodená, dva až trikrát vystrelil a následne strelnú zbraň odhodil na neznáme miesto, pričom svojím konaním obžalovaný vzbudil u poškodenej MUDr. E. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa §§ 41 ods. 2, 294 ods. 2 Tr.zák. s prihliadnutím na §§ 38 ods. 3, 36 písm. j/, l/, 37 písm. h/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody na 7 rokov a 6

mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu na podnet generálneho prokurátora podala dovolanie ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a i/ Tr. por., v neprospech obvineného, a to pre porušenie zákona v ustanovení § 41 ods. 1 Tr. zák. Rekapituluje v ňom priebeh konania a ďalej dôvodí a navrhuje:

„Odvolací súd nesprávne posúdil stíhaný skutok ako jednočinný súbeh zločinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a uložil nižší trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.

V danom prípade sa páchatel' dopustil trestného činu nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. tým, že sa mal dňa 28.6.2007 okolo 23:00 v S. na H. č. X. a X. vyhrážať so zbraňou neznámej značky ráže 7,65 mm MUDr. E. S. a F. S., pričom pri tomto skutku aj niekoľkokrát vystrelil do vzduchu ako aj smerom k poškodenej MUDr. E. S., takže toto vyhrážanie vzbudilo dôvodnú obavu o zdravie a život poškodenej. Vzhľadom na to, že zbraň, s ktorou páchatel' pri skutku narábal, bola v nelegálnej držbe, bol trestne stíhaný aj za trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom pri dokazovaní bolo zistené, že si páchatel' zadovážil pištoľ v presne nezistenom čase pred hotelom K. v B..

Trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je trváci trestný čin, ktorý je dokonaný nelegálnym nadobudnutím strelnej zbrane a trvá až dovtedy, kým nedôjde k odstráneniu protiprávneho stavu.

V uvedenom prípade bolo preukázané, že páchatel' nadobudol zbraň už oveľa skôr, ako došlo k samotnému použitiu zbrane pri nebezpečnom vyhrázaní dňa 28.6.2007. Ako vyplynulo z výpovede samotného odsúdeného v prípravnom konaní, zbraň nadobudol už 1-2 roky predtým. Rovnako poškodení F. S. a MUDr. E. S. vo svojich výpovediach potvrdili, že vedeli o uvedenej zbrani a o tom, že ju má odsúdený v držbe, pretože z nej strieľal na Silvestra. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že páchatel' sa dopustil nedovoleného ozbrojovania nezávisle od druhého skutku, ktorým je nebezpečné vyhrážanie, preto tieto skutky treba posúdiť ako dva samostatné skutky.

Trestný čin nedovoleného ozbrojovania možno posúdiť ako spáchaný v jednočinnom súbehu s iným trestným činom v tom prípade, že samotné obstaranie zbrane bezprostredne predchádza spáchaniu tohto druhého trestného činu a páchatel' si zaobstaral zbraň výlučne ako nástroj na spáchanie iného trestného činu. V tomto prípade totiž možno nelegálne obstaranie zbrane zahrnúť do prípravy na tento iný trestný čin. Išlo by teda o vývojové štádium iného trestného činu príprava na trestný čin, ktorá by bola povýšená na dokonaný trestný čin podľa ustanovení Trestného zákona o nedovolenom ozbrojovaní.

V prípade obvineného M. K. je nepochybné, že páchatel' sa trestného činu dopustil nezávisle od druhého trestného činu a zbraň už skôr nadobudnutá bola len využitá pri spáchaní iného trestného činu, nie obstaraná na účel spáchania tohto trestného činu. Na tom nič nemení ani fakt, že k odhaleniu trestného činu nedovoleného ozbrojovania došlo práve dňa 28.6.2007 v súvislosti so spáchaním trestného činu nebezpečného vyhrážania. Za jednočinný súbeh by bolo možné tieto skutky hodnotiť vtedy, ak by sa nepodarilo preukázať kedy a ako páchatel' zbraň nadobudol a teda muselo by byť v pochybnostiach rozhodnuté v prospech obvineného. V danom prípade však jednoznačne a nepochybne z dokazovania vyplynulo, že zbraň páchatel' nadobudol v dávnejšom období a to potvrdili ako poškodení, tak aj sám odsúdený. Z tohto dôvodu je potrebné uplatniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., teda že ide v danej veci o nesprávne právne posúdenie skutku.

V prípade ukladania trestu sa mala uplatniť z dôvodu, že ide o dva skutky, z ktorých aspoň jeden je zločinom (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) tzv. „asperačná zásada“, čiže sa mala zvýšiť horná hranica trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného (t. j. nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., kde trestná sadzba je 3 až 8 rokov) o 1/3 a trest sa mal uložiť v hornej polovici takto upravenej sadzby. Trest mal byť uložený v rozsahu 6 rokov a 10 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Trest odňatia slobody uložený odvolacím súdom vo výmere 4 roky a 6 mesiacov nie je v rámci tejto trestnej sadzby, je teda uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Tým, že Krajský súd v Trenčíne posúdil súbeh trestných činov ako súbeh jednočinný a následne ukladal trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h), i) Tr. por.

Lehota na podanie dovolania uplynie 18.8.2011.

Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

- 1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 8/09 zo dňa 2.3.2010 bol porušený zákon v ustanovení § 41 ods. 1 Tr. por. v prospech obvineného M. K.;
- 2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;
- 4) podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodol súčasne o väzbe obvineného M. K.;
- 5) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.“

Obvinený vo vyjadrení k dovolaniu tvrdí, že je podané oneskorene, nakoľko mu bolo doručené na adresu advokátskej kancelárie jeho obhajcu už v roku 2010.

Generálny prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na svoj predchádzajúci podnet.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) vec predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/ alebo f/ Tr. por. Zároveň však už pri predbežnom prieskume zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a to vo vzťahu k dovolaniu podanému ministerkou spravodlivosti podľa odseku 1 naposledy označeného ustanovenia.

V prvom rade je však potrebné uviesť, že vyjadrenie k dovolaniu a v ňom obsiahnutá námietka obžalovaného, týkajúca sa doručenia rozsudku krajského súdu už v roku 2010, a teda oneskoreného podania dovolania, je nedôvodná.

Trestný poriadok napriek priamemu zastúpeniu obvineného obhajcom (§ 44 ods. 2 Tr. por.) ustanovuje povinnosť doručiť rozsudok ako obvinenému (obžalovanému), tak aj obhajcovi (§ 173 ods. 1 a 2 Tr. por.). Rozsudok bol obhajcovi doručený 18. marca 2010, obhajca bol zároveň súdom požiadaný o doručenie rozsudku obžalovanému a táto žiadosť bola obhajcovi doručená 17. marca 2010, potvrdenie o prevzatí zásielky obžalovaným však súdu zaslané nebolo. Keďže rozsudok bol doručovaný do vlastných rúk (v tomto prípade ide

o takéto doručovanie podľa § 66 ods. 3 písm. c/ Tr. por.), musel by v nadväznosti na zmenu uvedenia adresy obžalovaného na doručovanie písomnosti (č.l. 680) z 30. marca 2009 (§ 34 ods. 5 Tr. por.) nadväzovať postup podľa § 66 od. 3 Tr. por. (opätovné doručenie a upovedomenie o doručení zásielky). K uvedenému postupu však nedošlo.

Znovu je potrebné zdôrazniť, že účinky doručenia rozsudku obvinenému nemôžu nastať dorúčením rozsudku obhajcovi, ako je uvedené vyššie. Bolo teda namieste právoplatný (jeho vyhlásením) rozsudok krajského súdu doručiť obvinenému po jeho dodaní do Ústavu na výkon väzby v Bratislave, k čomu došlo 18. mája 2011. Lehota na podanie dovolania, uvedená v § 370 ods. 1, 3 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (§ 567j ods. 6 Tr. por.), potom plynula ministerke spravodlivosti do 18. augusta 2011, ako sama v dovolaní tvrdí. Dovolanie, doručené okresnému súdu 16. augusta 2011, bolo teda podané včas.

K podanému dovolaniu:

Podstatou riešenia otázky, ktorá je predmetom dovolacích námietok uplatnených v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. (s ich priradením k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) je výsledok o tom, či v dotknutom prípade ide o jednočinný alebo viacčinný súbeh oboch trestných činov, ktorých kvalifikácia podľa Trestného zákona bola na zistený skutkový stav použitá krajským súdom. Od toho potom závisí použitie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu, a teda dôvodnosť dovolania z hľadiska § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Najvyšší súd sa stotožnil s riešením uvedenej otázky, ku ktorému dospel krajský súd. Tento považoval konanie páchatel'a za jeden skutok a v nadväznosti na to súbeh dotknutých trestných činov posúdil ako jednočinný. Preto po zrušení odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa asperačnú zásadu pri ukladaní trestu nepoužil.

Čo sa týka krajským súdom zisteného skutku, jeho správnosť a úplnosť dovolací súd neskúmal (§371ods. 1 písm. i/ Tr. por.). Je z tohto zistenia zrejmé, že strelná zbraň bola obžalovaným zadovážená v presne nezistenom čase od neznámej osoby v Bratislave a následne došlo ku vo výroku rozsudku popísanému incidentu dňa 28. júna 2007.

V rozsahu dovolacieho prieskumu, limitovaného správnosťou kvalifikácie súdom zisteného činu, resp. správnosťou použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (pri viazanosti

zisteným skutkom), zodpovedá skutková veta výroku o vine dovolaním napadnutého rozsudku situácii, popísanej v odvolaní ako akceptovateľnej pre krajským súdom kvalifikačne a z hľadiska ukladania trestu zvolené riešenie, teda že páchatel' si zaobstaral zbraň bezprostredne pred spáchaním druhého kvalifikovaného trestného činu (§ 360 Tr. zák.), a to ako nástroj na jeho spáchanie, teda ako súčasť prípravy na uvedený zbíhajúci sa trestný čin.

Je potrebné pripomenúť, že obsah vykonaných dôkazov vo vzťahu k správnosti a úplnosti zisteného skutku pri dovolaní podanom z dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolací súd neskúma a nehodnotí. Skutok v jeho krajským súdom zistenej podobe podmienkam posúdenia tohto skutku ako jednočinného súbehu kvalifikačne použitých trestných činov, a to aj za vyššie uvedeného predpokladu (uvedeného v dovolaní), konvenuje, čím je primárne dôvodnosť dovolania vylúčená.

Odhliadnuc od toho, ani v prípade, ak by skutková veta zodpovedala neskoršiemu v skutku popísanému použitiu zbrane a streliva ako predbežne si páchatel'om zadovážených vecí bez akejkoľvek subjektívnej súvislosti s jeho vyhrážkami voči poškodeným 28. júna 2007, by nešlo o reálnu konkurenciu oboch spáchaných trestných činov.

Je potrebné potvrdiť, že dokonaním trestného činu podľa § 294 ods. 1 a zároveň ods. 2 Tr. zák., teda zadovážením si strelnej zbrane a streliva bez povolenia, bol vyvolaný protiprávny stav, spočívajúci v ich držbe. Počas udržiavania protiprávneho stavu, a to nelegalizovanou držbou týchto vecí páchatel'om, je dotknutý trváci trestný čin stále páchaný.

Držba strelnej zbrane a streliva bola teda naďalej protiprávna, a to ako administratívnoprávne, teda z hľadiska zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, tak aj trestnoprávne, teda z hľadiska ustanovenia § 294 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. Táto držba fakticky spočíva v aktívnej alebo pasívnej manipulácii so strelnou zbraňou a strelivom, ktorá v preskúmvanej veci v určitom jej časovom úseku naplnila aj zákonné znaky iného trestného činu, pričom jedným z týchto znakov je spáchanie činu so zbraňou. Ide o trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. (relevantné je v uvedenom smere písmeno a/ v odseku 2 naposledy označeného ustanovenia) a spáchaním činu so zbraňou sa rozumie jeho spáchanie s akoukoľvek zbraňou v zmysle § 122 ods. 3 veta prvá časť za bodkočiarkou Tr. zák.,

teda aj so strelnou zbraňou a strelivom, a to ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Každé z oboch aplikovaných ustanovení chráni iný objekt, teda jednak záujem štátu na dodržiavanie zákonného režimu zadovažovania a držby strelných zbraní a streliva na účel ochrany života a zdravia občanov a majetku, a jednak právo občana na nezasahovanie do sféry jeho osobného života bezprávnymi vyhrážkami, uvedenými v § 360 ods. 1 Tr. zák.

Z tohto hľadiska každé z uvedených ustanovení inak charakterizuje konanie páchatel'a, vyvolávajúce v priamej príčinnej súvislosti ten-ktorý následok na chránenom objekte – ide jednak o zadováženie a držbu strelnej zbrane a streliva bez povolenia a jednak o vyhrážanie sa inému s použitím zbrane.

Vo vzťahu ku konaniu páchatel'a (§ 122 ods. 1 Tr. zák.) v relevantnom časovom úseku však ide len o iné právne nazeranie na fakticky (fyzicky) to isté konanie, ktorým je používanie strelnej zbrane (tu pištole) a streliva v kritickom čase (28. júna 2007) obžalovaným, a to na vyhrážanie sa obom poškodeným. V čase týchto vyhrážok, konkludentne vyjadrených strelbou a tiež mierením na osoby, bola pištoľ a strelivo stále v protiprávnej držbe obžalovaného, teda bez príslušnej, podľa zákona o strelných zbraniach a strelive vydávanej verejnej listiny (zbrojného preukazu) a nákupného povolenia, oprávňujúcich obžalovaného na nákup, držanie a nosenie strelnej zbrane. Rovnako to platí i o strelive, použitom pri čine, a to aj na samotnú strelbu.

Tým istým konaním boli teda spôsobené dva rôzne následky vo vzťahujú k odlišným objektom, chráneným dvoma rôznymi ustanoveniami Trestného zákona. Tomu prislúcha právne posúdenie skutku ako jednočinného súbehu trestných činov, ktorému nebráni hmotnoprávny prejav zásady „ne bis in idem“.

Okolnosť, že trestný čin podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák. začal byť páchaný skôr ako trestný čin podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák., ktorý prvému z uvedených trestných činov začal reálne konkurovať 28. júna 2007, na jednočinnosti ich súbehu nič nemení. Protiprávny stav, založený nedovoleným ozbrojením sa páchatel'a, totiž stále trval (prvý z vyššie uvedených trestných činov bol stále páchaný).

Na doplnenie argumentácie možno uviesť, že ak je potrebné použiť súbežnú právnu kvalifikáciu (teda ak jednočinný súbeh dotknutých trestných činov nie je vylúčený) pri ktoromkoľvek následnom (teda nie prvom) čiastkovom útoku pokračovacieho trestného činu (§ 122 ods. 10 Tr. zák.), posúdi sa celý skutok (v jeho hmotnoprávnom ponímaní v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák., teda nie ako skutok v procesnom chápaní podľa § 10 ods. 16 Tr. por.) ako jednočinný súbeh trestných činov. Chronologické „prečnievanie“ časti skutku, kvalifikovateľnej len podľa jedného ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, nie je v tomto smere tiež relevantné. V preskúmvanej veci takto ex ante prečnieva časť trvajúceho trestného činu (§ 122 ods. 12 Tr. zák.) nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, ktorá predchádza založeniu jednočinného súbehu trestných činov konaním páchatel'a z 28. júna 2007, kedy sa nelegálne zadováženou zbraňou vyhrážal iným osobám.

Jednota skutku, ktorým je popísaným spôsobom páchaný pokračovací alebo trváci trestný čin v jednočinnom súbehu s iným trestným činom, je potom prerušená až oznámením uznesenia o vznesení obvinenia pre tento čin ako skutok, teda pre dotknuté konanie páchatel'a (§ 122 ods. 13 Tr. zák.).

Platí teda nasledovné:

O jednočinný súbeh trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák. a iného úmyselného trestného činu, ktorého zákonným znakom je spáchanie činu so zbraňou (§ 122 ods. 3 a § 138 písm. a/ Tr. zák.) pôjde (avšak nielen) vtedy, ak si páchatel' zadováži strelnú zbraň a strelivo ako súčasť páchania, teda vo vývojovom štádiu prípravy na zbíhajúci sa trestný čin. Súbeh týchto trestných činov bude posúdený ako jednočinný aj v prípade, ak páchatel' po dokonaní trvajúceho trestného činu podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák. zadovážením strelnej zbrane a streliva udržiava protiprávny stav ich nezákonnou držbou (a teda tento trestný čin stále pácha) a súčasťou tejto držby je aj nakladanie so strelnou zbraňou a strelivom, ktoré je potrebné subsumovať (okrem ust. § 294 ods. 1, 2 Tr. zák.) zároveň aj pod skutkovú podstatu zbíhajúceho sa trestného činu, chrániacu v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona iný objekt. Práve vzhľadom k rozdielnym objektom napadnutým (ohrozeným alebo porušeným) tým istým, fakticky homogénnym konaním páchatel'a, nie je jednočinný súbeh dotknutých trestných činov vylúčený.

Vyššie uvedené platí aj v prípade, ak spáchanie činu so zbraňou nie je zákonným znakom zbiehajúceho sa trestného činu, avšak manipulácia so strelnou zbraňou alebo strelivom je takou súčasťou konania páchatel'a, bez ktorej zbiehajúci sa trestný čin nemôže byť spáchaný.

V preskúmvanej veci sa naposledy popísaná situácia týka jednočinného súbehu trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák. s trestným činom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák., kde pri druhom označenom trestnom čine je jeho spáchanie so zbraňou okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (spáchanie činu s akoukoľvek zbraňou v zmysle § 122 ods. 3 veta prvá časť za bodkočiarkou Tr. zák., teda aj strelnou zbraňou, pričom strelivo tiež podlieha definícii podľa naposledy označeného ustanovenia).

Čo sa týka uznesenia najvyššieho súdu zo 7. júna 2005, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 53/2006, na ktoré sa dovolanie obsahovo odvoláva, je s týmto rozhodnutím v čiastočnej obsahovej zhode, týkajúcej sa jednočinného súbehu trestných činov v situácii zadováženia si strelnej zbrane páchatel'om na účel spáchania iného trestného činu. Pokiaľ ide o negáciu možnosti posúdenia súbehu ako jednočinného v prípade použitia nelegálne zadováženej a následne držanej strelnej zbrane na spáchanie ďalšieho úmyselného trestného činu, a to v situácii, keď nešlo o zadováženie zbrane na takto páchatel'om určený účel, toto rozhodnutie prezentuje oponujúci i právny názor vo svojom odôvodnení (jeho predchádzajúcej časti).

Právne posúdenie zisteného skutku ako jednočinného súdneho trestných činov by aj v takejto predpokladanej, naposledy popísanej situácii, bolo správne, a teda trest nemal byť ukladaný v asperovanej sadzbe podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Žiaden z uplatnených dovolacích dôvodov by v nadväznosti na to nebol splnený.

Inými aspektami správnosti použitia dotknutej právnej kvalifikácie a prihliadnutia na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sa najvyšší súd v rozsahu dovolacej revízie, ktorej rozsah je popísaný vyššie, nezaoberal.

Najvyšší súd teda odmietol dovolanie Ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (dovolanie ministerky spravodlivosti bolo v tomto prípade podané z dôvodov

podľa § 371 ods. 1 Tr. por.). Takto rozhodol na neverejnom zasadnutí, nariadenom v zmysle § 381 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. novembra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková